

3. Třetí žalobní důvod spočívá v porušení zásady koherence, jelikož napadené opatření umožnilo, aby vstoupila v platnost mezinárodní smlouva, která se uplatní na území Západní Sahary, ačkoli žádný členský stát neuznal suverenitu Marockého království nad Západní Saharou. Napadené rozhodnutí tak posiluje kontrolu Marockého království nad saharským územím, což je v rozporu s pomocí poskytovanou Komisí saharským uprchlíkům. Napadené rozhodnutí je dále v rozporu s obvyklou reakcí Evropské unie na porušování závazků plynoucích z kogentních norem mezinárodního práva a je v rozporu s cíli společné rybářské politiky.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívá v nesplnění cíle spočívajícího v udržitelném rozvoji.
5. Pátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady legitimního očekávání, jelikož se napadené rozhodnutí střetává s důvěrou na straně žalobkyně v opakovaná prohlášení orgánů Evropské unie o souladu s mezinárodními smlouvami uzavřenými s Marockým královstvím s mezinárodním právem.
6. Šestý žalobní důvod spočívá v porušení dohody o přidružení uzavřené mezi Evropskou unií a Marockým královstvím, jelikož napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 2 uvedené dohody o přidružení, poněvadž porušuje právo na sebeurčení.
7. Sedmý žalobní důvod spočívá v porušení úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, jelikož napadené rozhodnutí umožnilo vstup protokolu, kterým Evropská unie a Marocké království stanoví kvóty pro rybolov ve vodách nespádajících do jejich pravomoci, v platnost a povolilo plavidlům Unie využívat rybolovné zdroje spadající do výlučné pravomoci saharského lidu.
8. Osmý žalobní důvod spočívá v porušení práva na sebeurčení, jelikož napadené rozhodnutí potvrdilo kontrolu Marockého království na Západní Saharou.
9. Devátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady trvalé svrchovanosti nad přírodními zdroji a článku 73 Charty OSN, jelikož žalobkyně nebyla konzultována, přestože napadené rozhodnutí umožnilo využívat přírodní zdroje spadající do výlučné pravomoci saharského lidu.
10. Desátý žalobní důvod spočívá v porušení zásady účinků smluv inter partes, jelikož napadené rozhodnutí založilo ve vztahu k žalobkyni mezinárodní závazky bez jejího souhlasu.
11. Jedenáctý žalobní důvod spočívá v porušení mezinárodního humanitárního práva, jelikož napadené rozhodnutí finančně podporuje politiku Marockého království spočívající v kolonizaci Západní Sahary.
12. Dvanáctý žalobní důvod vychází z mezinárodní odpovědnosti, jelikož napadené rozhodnutí zakládá mezinárodní odpovědnost Evropské unie.

(¹) Úř. věst. L 349, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. března 2014 – Freitas v. Parlament a Rada

(Věc T-185/14)

(2014/C 184/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José Freitas (Porto, Portugalsko) (zástupce: J.-P. Hordies, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie a Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- zrušil čl. 1 odst. 2 bod b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“), zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. prosince 2013 (L 354/132);
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 49 SFEU v rozsahu, v němž povolání notáře spadá do působnosti článku 49 SFEU, který se týká svobody usazování, a nespadá pod výkon veřejné moci ve smyslu článku 51 SFEU. Povolání notáře tedy nemůže být vyňato z působnosti směrnice 2005/36/ES⁽¹⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož notáři, kteří jsou jmenováni úředním aktem vlády, jsou obecně a absolutně vyňati z působnosti směrnice 2005/35/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22)

Žaloba podaná dne 9. dubna 2014 – Ewald Dörken v. OHIM – Schürmann (VENT ROLL)

(Věc T-223/14)

(2014/C 184/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ewald Dörken AG (Herdecke, Německo) (zástupkyně: N. Grüger, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Švýcarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. ledna 2014 ve věci R 2156/2012-4 a změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se návrh na prohlášení neplatnosti v celém rozsahu zamítá,
- podpůrně zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. ledna 2014 ve věci R 2156/2012-4, pokud jde o výrobky zařazené do třídy 6: „železné trubky pro stavební účely“, jakož i do třídy 7: „podstřešní izolační fólie“ a změnit napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se návrh na prohlášení neplatnosti, pokud jde o tyto výrobky, zamítá,
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „VENT ROLL“ pro výrobky zařazené do tříd 6, 17 a 19 – přihláška ochranné známky Společenství č. 3 817 491